

4.3.- LÍMITS TRANSFORMANTS, PASSIUS o CONSERVATIUS

a.) CARACTERÍSTIQUES GENERALS

Són límits de placa en els que ni es crea ni es destrueix litosfera. Són fractures en les que les plaques es desplacen lateralment en sentits oposats.

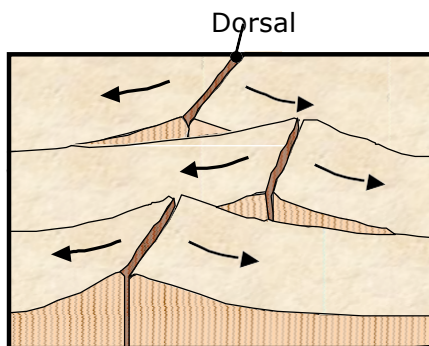
Les falles transformants s'anomenen així ja que transformen un límit de placa en un altre (que pot ser del mateix tipus o diferent) i es donen habitualment en les dorsals, més o menys perpendicularment a aquestes.

b.) MAGMATISME ASSOCIAT

En aquest tipus de límit és escàs. Si existeix dona lloc a BASALTS i GABRES (de la sèrie ALCALINA)

c.) SISMICITAT

Els terratrèmols tenen focus de profunditat intermèdia. Els hipocentres es detecten a uns 70 km de profunditat màxima.



Falla de San Andrés

5.- ORIGEN DEL MOVIMENT DE LES PLAQUES

Existeixen diverses teories per explicar el moviment de les plaques, però la majoria es basen en moviments d'origen tèrmic.

Teoria dels corrents de convecció: Degut a les elevades temperatures del mantell, aquest es pot deformar de forma plàstica, produint-se en aquesta zona ascensos verticals de material a elevades temperatures que arribarien fins a zones superficials de la litosfera (**dorsals oceàniques**), posteriorment aquest material es refredaria i tornaria a incorporar-se a les zones profundes del mantell (a les **zones de subducció**).